

Siobhán Hapaska

Otherworldly

Annika von Hausswolff

Anish Kapoor

Charles Long

Pipilotti Rist

Per B Sundberg

28 SEP 2013 – 8 JUNI 2014

SVENSKA

Kära besökare,

Magasin 3 har sedan 1987 byggt upp en av Europas mest betydelsefulla samlingar samtida bildkonst. Denna enastående grupp av konstverk skapar otaliga möjligheter för institutionens intendent att skapa utmanande och nytänkande presentationer. Det är också ett tillfälle att återupptäcka pärlor som inte har presenterats på Magasin 3 på många år, och att visa dem i ett nytt sammanhang tillsammans med senaste förvärv.

För säsongerna 2013/14 har chefsintendent Richard Julin fokuserat på den irländska konstnären Siobhán Hapaska, som bor och är verksam i London. Siobhán är en av de få konstnärer som fortfarande gör allt själv – med hängiven precision utforskar hon en mängd ämnen. Richard fick upp ögonen för hennes konstnärskap redan på nittiotalet, och hon presenterades hos oss i en gruppställning år 2000, liksom i vår omtyckta utställning *Thrice Upon A Time* 2010. Magasin 3 har nu en av de största samlingarna av Siobháns verk i världen.

Bronwyn Griffith, samlingsintendent, har i utställningen *Otherworldly* valt ut fem konstnärskap: Annika von Hausswolff, Anish Kapoor, Charles Long, Pipilotti Rist och Per B Sundberg. När de förs samman bildar de enskilda verken en iögonfallande och överraskande helhet. Det är fem temperament som befinner sig under ett gemensamt mentalt lapptäcke.

Välkomna!

David Neuman
Museichef

Siobhán Hapaska

På Documenta X, 1997, såg jag Siobhán Hapaskas konst för första gången. I utställningsrummet möttes jag först av hennes skulptur *Here* (1995), som slog mig med häpnad. *Here* är ett mångbottnat verk som vid första anblick ter sig som en abstrakt skulptur i Barbara Hepworths eller Henry Moores anda.

När man tittar närmre upptäcker man att verket fungerar som en slags inverterad fontän, där vatten flödar subtilt utmed kanterna tillbaka in i skulpturen. Vattnet avger en svag doft av klor, som adderar till upplevelsen. Det högblanka, billiknande skrovet lackat i vit pärlemor finner en materiell kontrast i lammullen på skulpturens ovansida. Här sitter svarta band som uppmanar en person att mentalt spänna fast sig vid skulpturen och föreställa sig att andas in genom syrgasmasken som ligger bredvid banden. Mötet med det här verket gjorde ett så outplånligt intryck att Siobhán Hapaska var den första konstnär jag ville arbeta med när jag började som intendent på Magasin 3.

År 2000 gjorde jag en utställning med Siobhán Hapaska från Irland, Charles Long från USA (som har ett verk i utställningen *Otherworldly* nu på Magasin 3) och Ernesto Neto från Brasilien. I relation till hur jag såg på vad Magasin 3 visat för konst i dess då trettonåriga historia, ville jag skapa en utställning som gav en bild av hur skulptur kunde upplevas i början på ett nytt millenium – ett förslag till ett utvidgat skulpturbegrepp i utställningsform. Det blev en utställning där vitt skilda uttryck stod sida vid sida för att komplettera varandra i den både fysiska och mentala upplevelsen utställningen var tänkt att erbjuda. Alla sinnen var inbegripna genom olika synintryck, ljud, dofter samt taktila upplevelser med hjälp av olika material. Allt från polyester, lycra, tvål och frigolit till sten, trä, vatten, kryddor, lera och päls.

Från den utställningen inköptes tre verk av Siobhán Hapaska till samlingen på Magasin 3. Ovan nämnda *Here*, den väggbundna skulpturen och ljudverket *Shadow* (1999) samt den rörliga skulpturen

Ecstatic (1999). Under årens lopp har dessa verk visats i andra samlingsutställningar på Magasin 3, men det är först nu som de möts igen. Ytterligare tre verk av Siobhán har adderats till samlingen vid andra tillfällen under åren: *Snow Seared* (2008), *the nose that lost its dog* (2010) och *light lives in a box* (2012). Nu visas alla verk tillsammans i den här utställningen.

Likt mitt första möte med *Here* för sexton år sedan på Documenta är det just det verket du som besökare först möter när du går in i utställningen. Som ett hommage till den utställning vi gjorde år 2000, när Siobháns samtliga utställningsrum badade i ett blått ljus, gör *Here* det här nu igen.

Richard Julin
Biträdande chef/Chefsintendent

Biografi

Siobhán Hapaska är född 1963 i Belfast, Nordirland. Hon bor och verkar i London. Hennes senaste separatutställningar inkluderar Barbican Centre, London (2010), Glasgow Sculpture Studios (2009) och Camden Arts Centre, London (2007). Hon har tilldelats Paul Hamlyn Award (2003), representerat Irland på Venedigbiennalen (2001) och deltog i Documenta X (1997).

Hon har även deltagit i flera grupputställningar, däribland *British Sculpture: A View Through the 20th Century*, Royal Academy of Arts, London (2011); *Islands Never Found*, Palazzo Ducale, Genua, Italien, som även visades på State Museum of Contemporary Art, Thessaloniki, Grekland, och Musée d'Art Moderne de Saint-Etienne, Frankrike (2010); *Causing Chaos*, The Museum of the University of St Andrews, St Andrews, Skottland (2010); *Life? Biomorphie Forms in Sculpture*, Kunsthauus Graz, Österrike (2008); *Micro-narratives: tentation des petites réalités*, Musée d'Art Moderne de Saint-Etienne, Frankrike (2008); och *Neo Futur*, Les Abattoirs, Toulouse, Frankrike (2008).

Verk av Siobhán Hapaska ingår i samlingarna på Magasin 3 Stockholm Konsthall; Moderna Museet, Stockholm; Tate Modern, London; Hirshhorn Museum and Sculpture Garden, Washington samt Massachusetts Institute of Technology, Cambridge.

Here

Den blanka, böljande formen i *Here* anspelar på racerbilens aerodynamiska design. Men verket är, i kontrast till det första intrycket, en uppmaning att utforska stillheten: närvarandets tillstånd. Istället för att vara en trygg sele för att klara av höga hastigheter finns bältena till för att hjälpa betraktaren att inta den rätta positionen för att ge sig in i verket. Tanken är att man ska känna sig bekväm men ändå mottaglig, inte att man ska kura ihop sig och somna.

Siobhán Hapaska antyder att vi alla egentligen har potential att aktivera ett sådant engagemang i detta *här och nu* och att verket endast har en placeboeffekt. Flera av verken som ingår i utställningen utforskar längtan efter att vara fri. *Here* utgör en viktig utgångspunkt för denna konstnärliga undersökning. Detta är det största och mest komplexa av de verk som hon har skapat av glasfiber och även det enda som antyder en performativ funktion. Dessvärre är ytskiktet på verket alldeles för ömtåligt för att besökarna ska få möjlighet att fysiskt interagera med det.

De fullkomligt släta ytorna gjordes med hjälp av datormodellering och oräkneliga timmar av noggrant arbete. Genom polering och reducering avlägsnade Hapaska alla spår efter sig själv från verket för att kunna ge betraktaren ett intensivt och direkt möte. Hon har kallat det att "klippa navelsträngen" till verket.

Jag ville att de [verken] skulle ha en kulturell minnesförlust. Det går inte att ge dem vardagliga referenser, de skulle glida av som från en teflonyta. SH

Here har tidigare visats på Magasin 3 i utställningen *Siobhán Hapaska, Charles Long, Ernesto Neto* (2000).

Here, 1995

Glasfiber, opaliserande färg, akryllack, lammull, sele, vattenledning och syrgas
365 x 78 x 208 cm
Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall
Foto: Christian Saltas



Shadow

I *Shadow*, liksom i många andra verk, leker Hapaska med kategorierna "konst" kontra "funktionellt objekt" och visar på falskheten i denna uppdelning. Motsägelser finns mellan verkets form, material och funktion. Verket är gjord av konventionella material för högtalarsystem och avger ljud, men dess form avfärdar en rent praktisk tolkning.

Konstnären skapade tre liknande verk 1993–1995, vart och ett med titeln *Heart* och i form av ett förvrängt hjärta. I *Shadow* har denna form muterat och blivit tvådelad: en stor, passivt liggande sektion under en liten överhängande trumma. Den har en mänsklig storlek, men kompositionen antyder en horisontlinje eller ett landskap.

Ljudet av fågelsång och porlande vatten hörs från den stora sektionen, men avbryts med jämna mellanrum av öronbedövande dân från en jetmotor. Från den mindre formen kommer ett ihållande surr av vitt brus. Hapaska har beskrivit detta verk som ett möte mellan det idylliska och skräckinjagande. Panik och tumult kan slå till när som helst, men lika säkert tynar de bort igen. *Shadow* är en gåtfull närvaro på väggen. Verket talar, men förklarar inte sig självt.

Shadow har tidigare visats på Magasin 3 i utställningen *Siobhán Hapaska, Charles Long, Ernesto Neto* (2000).

Shadow, 1999

Trä, högtalartyg, ljudkomponenter

178 x 127 x 30,5 cm

Upplaga 2/3

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas



light lives in a box

En robust kub, klädd med svart läder, är monterad på väggen med en ledad arm. Kubens sidor hålls samman med stålfästen och insidan är fodrad med speglar som reflekterar varandra oändligt. Inuti lådan finns en kammare med kalkstenväggar. Här finns fyra korta veckor som flyter i olivolja, ovanför en hållighet fylld med mossor. Vekarna brinner och avger en varm glöd.

För mig, i början, handlade skulpturprocessen om reduktion. Det blev en sparsamhet med medel. [...] [N]u har denna process på sätt och vis förändrats eller vänts, och handlar nu om tillägg. Jag har alltid verkligen älskat material... SH

I *light lives in a box* konkurrerar husliga och rituella associationer med industriella och naturliga material. Ytliga tolkningar glider av verket lika lätt som ljuset studsar mot sina reflekterande ytor. Lågorna kan tolkas som offergåvor, eller en form av minnesmärke.

Konstnären har använt votivljus i andra nya verk. I *footings* (2011) är 25 små stenkuber placerade i ett rutnät på golvet. Varje kub har en tänd ljuslykta. Kuberna liknar de fundament som används som grund till höga byggnader och detta verk har beskrivits som en anspelning "på fotavtrycket efter World Trade Center" i New York.

Verket förvärvades 2012 av Magasin 3 och visas nu för första gången.

light lives in a box, 2012

Fast aluminiumplåt, beslag i rostfritt stål, blankpolerat rostfritt stål, läder, mässing, mikromosaikkalksten, olivolja, ljusveckor, mossor
Upplaga 1/6

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Petter Lehto/Courtesy Andréhn-Schiptjenko



Ecstatic

Marklöparen, "tumbleweed", är en symbol för den mytiska amerikanska västern med öppna vidder som är den perfekta scenen för flykt, tillflykt och återupptrin. Växten lossnar från rötterna och blåses runt av vinden. På så sätt sprider den sina frön samtidigt som den gradvis förstör sig själv. Det är en hybrid form med inslag av både död och återfödelse.

I verket *Ecstatic* förflyttas en verklig marklöpare omkring med ryckiga rörelser längs kanten på ett lågt podium. Buskväxtens taggiga form kontrasterar mot den släta, mörka reflekterande ytan på podiet. Dess normala slumpmässiga rörelse genom öppna landskap har här blivit tyglad och kontrollerad, men inte helt stillad. Den har blivit utvald för att visas upp, men tillåts inte fullfölja sin ursprungliga natur.

När du färdas mycket snabbt börjar du känna dig stillastående. Det är som om det omgivande landskapet bara blir till en rörlig projek-tion. SH

Hapaska visar oss det naturliga och konstgjorda, fria och begränsade, vilda och tama intill varandra. Men verkets titel leder oss bortom dessa enkla motsatser och betonar konstnärens kontinuerliga intresse för resandet, rotlöshet och längtan. Varför längtar vi, ständigt rastlöst, efter att resa bort eller att fly? I ett tillstånd av extas – av att vara utanför dig själv – utför du en form av flykt som inte kräver någon fysisk resa.

Ecstatic har tidigare visats på Magasin 3 i utställningarna *Extension* (2002–2003) och *Siobhán Hapaska, Charles Long, Ernesto Neto* (2000).

Ecstatic, 1999

Plexiglas plattform, Amerikansk marklöpare, elkomponenter, magneter

101,5 x 114 x 101,5 cm

Upplaga 3/3

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas



the nose that lost its dog

En slingrande form reser sig uppåt från en stycke djurpäls. Vid spetsen skjuter en svart hundnos ut från ett veck i pälsen, den ena näsborren är igensatt med ett litet föremål av obestämt material. Fem akupunktur nålar sticker ut från nosen som piggsvinstagg på en hundmule – det naturliga resultatet av att ”sticka in näsan där den inte hör hemma”. Det breda svarta läderhalsbandet liknar sådana som används för att hindra hundar från att slicka på sina sår.

Päls eller trä eller luffasvamp eller läder eller vilket som helst av dessa porösa material verkar nästan ha ett inbyggt kulturellt och historiskt minne, så de kan omedelbart ha en betydelse för en person. SH

Pälsen kommer från en prärievarg, ett amerikanskt inhemskt djur. Det är en opportunistisk rotande allätare, en rackare som nosar efter rester längs utkanterna av det accepterade. Hur tolkar man verkets kroppsliga orientering, denna hybrid av nos och svans? I denna upp- och nedvända värld omkullkastas rådet att ”följa din näsa”, att lita på dina instinkter.

the nose that lost its dog har tidigare visats på Magasin 3 i utställningen *Thrice Upon a Time* (2010).

the nose that lost its dog, 2010

Prärievargspäls, stålkomponenter, läder, akupunktur nålar

av rostfritt stål och koppar, järnpulver i harts

53 x 54 x 28 cm

Upplaga 1/20 + 1 AP

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas



Snow Seared

I mitten av 2000-talet bröt Hapaska med sitt fokus på minutiöst släta ytor. Hon kände att hon hade nått en naturlig avslutning i sina ansträngningar att så mycket som möjligt reducera sitt visuella språk. Hon bytte inriktning och började införliva naturliga material – trä, päls, ull – som hon så länge hade undvikit på grund av deras förmåga att rymma "kulturellt och historiskt minne". *Snow Seared* markerar denna vändpunkt i hennes konstnärliga praktik.

Jag har aldrig velat göra verk om en politisk situation, uppväxt i Belfast som jag är, med hela den laddade problematiken... Jag är mer än summan av de mediebilderna. Men jag antar att om man inte håller sinnet helt rent tränger allt sånt igenom, in i märgen på dig. SH

Kokosnötterna kan ses som ersättare för människor. I det tidigare verket *Playa de los intranquilos* (2004) utsatte konstnären kokosnötter för fruktansvärda folkmordshandlingar. Hon placerade kokosnötter framför en bildskärm på vilken de fick "bevitna" en video där andra kokosnötter hackades i bitar: bilder av sin egen undergång.

I *Snow Seared* tycks kokosnötterna bebo en lugnare värld, inbäddade i vindlande grenar på en sällsam julgransliknande struktur. Men detta är ett oroligt lugn, för att från dessa grenar dinglar förkolnade snöflingor: "svedd snö", en grym motsägelse som väcker många associationer.

Verket förvärvades 2012 av Magasin 3 och visas här för första gången.

Snow Seared, 2008

Ren fårull, koppar, glasfiber, aluminium, engelsk ek, björk,

kokosnötter, silverlod, bomullsväv

170 x 227 x 143 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas



Otherworldly

Annika von Hausswolff

Anish Kapoor

Charles Long

Pipilotti Rist

Per B Sundberg

Förra våren förvärvade Magasin 3 en ny skulptur av Charles Long – *Untitled* (2012). Varje nytt tillskott ökar exponentiellt möjligheten att para ihop verk inom samlingen, men vissa sammanställningar är särskilt övertygande. Så är fallet med det nya verket av Charles Long och Anish Kapoors *Void IV* (1989), en annan väggmonterad skulptur som har ingått i samlingen sedan 1990. Idén att föra samman dessa två verk väcktes redan när David Neuman och jag diskuterade nyförvärvet för första gången. En oemotståndlig kombination, som blev utgångspunkten för denna utställning.

Kapoor och Long lyckas båda presentera något märkligt och oväntat för besökarna. Verken fungerar som metafysiska motsatser: det ena absorberar allt ljus och skapar ett negativt rum, eller en frånvaro, medan det andra sticker ut från väggen likt en neonorange närvaro täckt av funna objekt. Våra blickar vandrar, sveper över ytan och letar efter något igenkännbart. Lämnade utan tydliga referenser stimuleras vår syn. Genom ett överflöd av detaljer i det ena, och utebliven information i det andra, ger verken oss en känsla av det obekanta. De förkroppsligar begreppet utomvärldslig – de är inte av denna världen.

När jag letade efter och valde ytterligare verk till utställningen upptäckte jag några nyligen publicerade essäer av Siri Hustvedt som fångar vad upplevelsen av *Untitled* och *Void IV* har gemensamt. Hustvedt skriver om konst och seendets akt och menar att "förväntan är avgörande för perceptionen". Våra livserfarenheter styr hur vi läser och tolkar det vi ser och genom mötet med det oväntade stimuleras vi att se saker på nytt. Istället för att vara en passiv aktivitet är seendet något aktivt som engagerar både de medvetna och omedvetna delarna av hjärnan. Genom storlek, rumslighet och process utforskar verken i *Otherworldly* den estetiska perceptions- och upplevelseakten.

Alla utvalda verk är fenomenologiska till sin natur. Besökaren upplever dem oförmedlat, utan pålagda teorier eller tydliga referenser. Detta

blir påtagligt i svårigheten att fånga dem på bild – oavsett vinkel eller ljussättning förblir vissa viktiga delar dolda eller utelämnade. För att verkligen kunna se verken krävs ett direkt möte.

Deine Raumkapsel (Din rymdkapsel) av Pipilotti Rist kan bara upplevas till fullo om besökaren är tillräckligt nyfiken för att närma sig den anspråkslösa trälådan och kika in. Musikens låga ljudnivå kräver att örat anpassar sig och projektionerna som rör sig över väggarna syns aldrig helt och hållet. För att få en ordentlig titt måste man gå runt trälådan, röra sig in och ut ur denna miniatyrvärld som konstnären har skapat. Plötsligt, på väggen, syns en detalj som inte var tydlig i reproduktioner av verket: en affisch av en stillbild från konstnärens video *Blood Room* (2006), som visar två stora händer som håller i månen. Både motivet och dess förhållande till rummet är kusligt likt Annika von Hausswolffs *Untitled* som gjordes samma år – en av de oväntade kopplingar som kan uppstå när man visar verk från samlingen i olika konstellationer.

Charles Long har skapat ett verk som är lockande enkelt när man ser det framifrån: en oval som ter sig som en planet som svävar i galleriet. Men vid närmare betraktande lurar det en hel värld på verkets motsatta sida. Detta surrealistiska landskap skiftar från en isande blå färg till en varm orange när betraktaren rör sig från den ena sidan till den andra. Miniatyrfigurerna av Per B Sundberg kräver också ett närmare utforskande för att man ska kunna se detaljerna och försöka avgöra vad det är för material, samt begrunda dessa biomorfiska objekt. Alla verk kräver aktivt betraktande, kanske i synnerhet det allra mest undflyende verket – *Void IV* av Anish Kapoor – som gäckar inte bara kameralinsen utan även ögat i sig.

Verken förflyttar sig över materialitetens gränser och utmanar en traditionell formell analys. Det är också mer givande att undersöka hur de fungerar som ett sätt att uppleva världen på. Konsten tjänar inget

direkt praktiskt, kvantifierbart syfte. Den skapas för att uppfattas av och väcka respons hos betraktaren. Verken i utställningen visar effektivt att perception inte är en passiv utan istället en kreativ process. Betraktaren fullbordar konstverket på det sätt som Ernst Gombrich kallade "betraktarens del". Vad den delen består i förblir högst individuellt. Det ligger i vår natur att applicera vår erfarenhetsbaserade kunskap, att kategorisera eller klassificera, men verken i *Otherworldly* kullkastar den impulsen och uppmuntrar oss att utforska vad som är möjligt. De uppnår en dynamisk spänning mellan oförmedlad, fenomenologisk upplevelse och ett transcendent avlägsnande från detta *här och nu*. I detta odefinierbara rum mellan det kända och det okända, och det ovetbara, ligger det som inte är av denna världen.

Bronwyn Griffith

Intendent (forskning samlingen)/Chefsregistrator

Annika von Hausswolff

Sverige, 1967

Verkligheten består av fullständigt irrationella, ologiska bilder. AvH

Händer utan kropp vrider, trycker ihop och håller i opalskimrande ballonger i en serie av åtta svartvita fotografier. Genom att dölja ansiktet på den som hanterar ballongerna förhöjer Annika von Hausswolff bildernas dokumentära aspekt; avsaknaden av identitet får dem att kännas mer objektiva och vetenskapliga.

Annika von Hausswolff intresserar sig inte bara för vad vi ser utan hur vi ser det. Här är bilden överdimensionerad, den hänger från golv till tak och upprepas i åtta variationer. De rundade formerna tycks utvidgas och sträcka sig bortom den tvådimensionella ytan ut i rummet för att engagera betraktaren. Händernas utforskning av det tunna gummits möjligheter och begränsningar väcker åskådarens kroppsliga minne av materialets elasticitet och skörhet. Vår vetskap om risken att ballongerna kan spricka när som helst ger en anspänd atmosfär åt verken och en känsla av spänd förväntan.

Utan inneslutningen, som ballongens membran innebär, skulle den fångade luften vara eterisk, osynlig och omöjlig att röra vid. I och med detta transformeras också ballongen som symbol för det barnsliga och möjliga anspelningar dyker upp: planeter, drömmar, oro, kontroll...

Annika von Hausswolff är sin uttrycksform trogen och ger oss inga svar eller slutsatser – hon lägger fram en öppen fråga och lämnar tolkningen åt betraktaren.

Untitled har tidigare visats på Magasin 3 i separatutställningen *Ich bin die Ecke aller Räume* (2008).

Untitled, 2006

Åtta gelatinsilverfotografier

90 x 60 cm (vardera)

Unika

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas



Anish Kapoor

Storbritannien, född 1954 i Indien

Jag gör fysiska saker som alla handlar om någon annanstans. AK

Anish Kapoor har beskrivits som en alkemist – i stånd att förvandla enkla material till metafysiska rum. Han anser att hans verk är ofullständiga tills de har setts av en betraktare som fungerar som katalysator för dessa "autogenererade objekt".

Void IV är helt täckt av ett kompakt blått pigment som framhäver ytan, men som också låter delar av skulpturen försvinna – för att bli immateriell utan spår av konstnärens hand. Genom att ta bort alla referenser och befria objektet från rummet som omger det förstärks förhållandet mellan betraktaren och objektet. Den uteblivna informationen förhöjer perceptionen och tvingar ögat att förbli aktivt medan det försöker avläsa djupet i verket. Genom att utmana vår visuella perception sätter Kapoor medvetet igång ett tillstånd av reflektion.

Void IV markerar en vändpunkt i Kapoors konstnärskap: det är bland de första av hans verk som skapar intrycket av ett till synes oändligt tomrum. Efter en period av osäkerhet började Kapoor skapa alltmer inhöljda verk, som till sist uppnådde vad han kallar "absorption". Genom att tömma skulpturerna på allt innehåll och alla referenser lyckas han oväntat fylla dem med det okända och på ett osynligt sätt förser han icke-objektet med en tyst kraft och närvaro.

Void IV ingick i utställningen *Spatiotemporal* på Magasin 3 (1998).

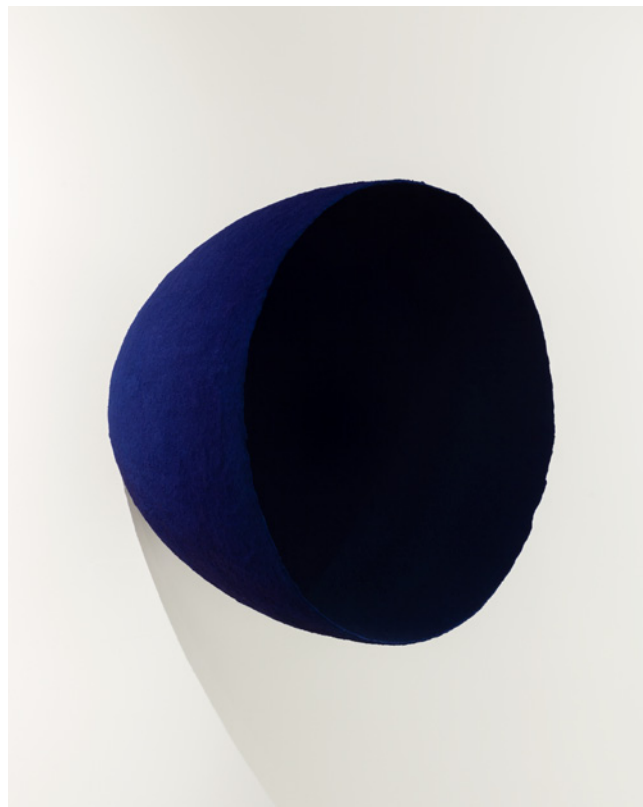
Void IV, 1989

Pigment på glasfiber

90 x 90 x 77 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas



Charles Long

USA, 1958

Jag ville inte förorena min upplevelse av världen, jag ville inte titta ut på världen och se mitt verk, mina tankar, och jag ville inte titta på mitt verk och se världen. CL

En lysande oval tycks sväva likt en planet framför galleriväggen. Ett närmare betraktande avslöjar att ovalens baksida, i kontrast till framsidans karga yta, är fullkomligt täckt av objekt. Dessa tillägg har formats likt stalaktiter och skapar en tät yta som kan tolkas som ett surrealistiskt landskap eller en science fiction-dystopi.

Long använder arkitekten och designern Eero Saarins tulpanbord som utgångspunkt för detta verk. Saarinen menade att "underredet på stolar och bord i en typisk inredning skapar en ful, förvirrande, orolig värld, jag ville rensa upp i slummen bland benen." Long hävdar i sin tur att de problematiska elementen bara var komprimerade inom Saarins uttunnade design och att han har låtit okända element som är "intressanta, mystiska och fulla av liv" återuppstå. Genom att fästa "bordet" på väggen tycks även gravitationen skifta 90 grader, vilket rubbar betraktaren och framkallar en subtil spänning mellan verket och väggen.

Long är känd för sina processbaserade skulpturer där han använder mängder av material och lyckas skapa det fullständigt obekanta. Tvetydigheten i hans icke-representerande objekt är fenomenologisk – de ger åskådaren en omedelbar perceptiv upplevelse och uppmuntar till fria associationer.

Verket är ett av de senaste tillskotten till samlingen och visas nu på Magasin 3 för första gången.

Untitled, 2012

Hartsglasfiber och latexfärg på stål och funna föremål

108 x 196 x 76 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Jean Vong/Courtesy Tanya Bonakdar Gallery



Pipilotti Rist

Schweiz, 1962

Jag vill upptäcka nya sätt för att konfigurera världen, både världen utanför och världen innanför. PR

En transportlåda står på en lastpall i utställningsrummet. Besökarna dras till musiken som hörs från lådan och när de kikar över kanten på den skrovliga konstruktionen upptäcker de ett miniatyrsovrums. Alla noggrant iscensatta detaljer bidrar till att ge rummet liv. Den obäddade sängen, den öppna pizzakartongen och den tända lampan ger intrycket att personen som bor där har gått ut tillfälligt.

Rist leker ofta med skala och är mest känd för sina allomfattande videoinstallationer. I *Din rymdkapsel* bokstavligen förminskar hon, men effekten är inte mindre inträngande. Den intima skalan drar in betraktaren och lockar fram både kontemplation och nostalgi. Det vimlar av personliga referenser, inklusive stillbilder från flera av hennes videoverk, uppsatta på väggen likt affischer och på omslaget till en av böckerna som slumpmässigt ligger utslängda på golvet. Sekvenser i slowmotion från hemmagjorda videor glider över väggarna, styr blicken och drar ner tempot. Den sparsamma användningen av musik och det svaga ljudet av galaktiska vindar förmedlar effektivt känslan av att vara på drift – svävande i tid och rum. Men istället för att vara skyddat har rummet kolliderat med en måne, som sliter upp golvet och exponerar ett omgivande universum.

I likhet med guldskivorna fyllda med bilder och ljud från jorden, som vi skickade ut i rymden ombord på Voyagersonden, kapslar verket in Rists liv och arbete och skickas iväg för att upptäckas av oss.

Din rymdkapsel har tidigare visats på Magasin 3 i separatutställningen *Pipilotti Rist, Tyngdkraft, var min vän* (2007).

Deine Raumkapsel (Din rymdkapsel), 2006

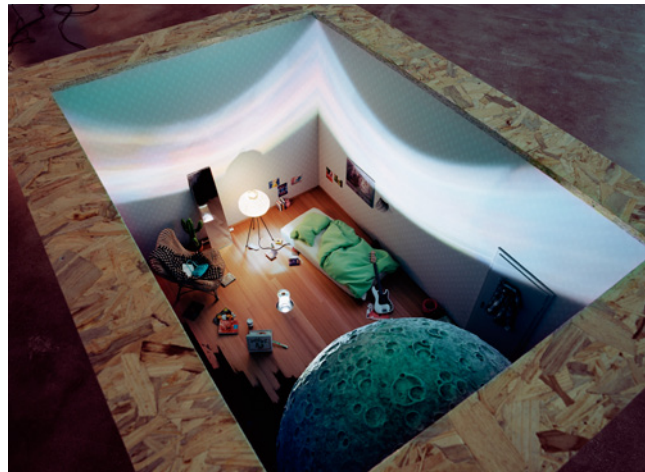
Videoljudinstallation i låda

Upplaga 3/3

120 x 110 x 84 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Johan Warden



Per B Sundberg

Sverige, 1964

Energien uppstår i motsättningarna. PBS

Små föremål är placerade på rad i två distinkta grupper likt exemplar i en vetenskaplig samling eller ett kuriosakabinett. Presentationen lockar betraktaren att gå fram och undersöka varje föremål närmare, att dechiffrera deras likheter och skillnader. Föremålens grundform och storlek förblir relativt konstanta, men ytorna påvisar ett brett spektrum av färger och strukturer och utmärker otvetydigt föremålen som individer. Trots den obetydliga storleken är dessa biomorfiska "figurer" koncentrerade och befallande i sin utomjordiska karaktär.

Per B Sundberg har bemästrat en mängd olika tekniker i både keramik och glas och använder experimenterandet som en integrerad del av sin skapandeprocess. Genom att bryta mot traditioner och etablerade metoder har han utvecklat en helt egen estetik och uppfunnit nya tekniker, däribland litograal och fabulaglas.

De intrikata ytorna på dessa keramiska miniatyrer är resultaten av en lång experimenterande process. De flesta har flera lager av glasyr och har därefter blivit ombrända upp till femton gånger. Sundberg har ibland också använt flock, som har en sammetsliknande yta som kontrasterar mot glasyren. Hans utforskande av materialens begränsningar och möjligheter har lett till oväntade estetiska effekter och intressanta former som trotsar all kategorisering.

Verken är två av de senaste tillskott till samlingen och visas nu på Magasin 3 för första gången.

Collection 1, 2012

Stengods, porslin och flock

31 x 52 x 13 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas

Collection 2, 2012 (visas ej på bilden)

Stengods och porslin

28 x 100,5 x 13,5 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall



Kolofon

Siobhán Hapaska

Curator: Richard Julin

Otherworldly

Curator: Bronwyn Griffith

Båda med assistans av: Lisa Martin

Museichef: David Neuman

Biträdande chef/Chefsintendent: Richard Julin

Intendent: Tessa Praun

Intendent program och pedagogik: Sara Källström, Liv Stoltz (vik.)

Assisterande intendent: Nina Øverli

Intendent (forskning samlingen)/Chefsregistrator: Bronwyn Griffith

Kommunikationsansvarig: Lisa Boström

Administrativ chef: Tove Schalin

Administratör: Erika Magnusson, Erik Jonsson (vik.)

Assistent till David Neuman: Katja Finkel

Chefstekniker: Christopher Garney (utställningar), Thomas Nordin (samlingen)

Tekniker: Tony Axelsson, Peter Wiklund

Tekniska assistenter: Lars Hedelin, Lisa Källsen, Jonatan Lennman

Praktikanter: Lisa Martin, Matthias Heinen

Grafisk form: Sandra Praun, Designstudio S

Texter: Richard Julin, Bronwyn Griffith, Lisa Martin

© 2013 Magasin 3 Stockholm Konsthall

Översättningar: Astrid Trotzig

Bilder: får ej reproduceras utan tillstånd

Tryck: Vitt Grafiska, Stockholm 2013

On the Tip of My Tongue

12 september – 8 december 2013

Curatorer: Richard Julin, Tessa Praun

Siobhán Hapaska

28 september 2013 – 8 juni 2014

Curator: Richard Julin

Otherworldly

28 september 2013 – 8 juni 2014

Curator: Bronwyn Griffith

ÖPPETTIDER & INTRÄDE

Tor kl 11–19, fre–sön kl 11–17 under säsong.

Inträde 60/40 kr (inkluderar ett säsongskort). Under 20 år fri entré.

PROGRAM & RESURSER

Guidade visningar och föreläsningar erbjuds löpande, och audioguide finns att låna gratis till utvalda utställningar. Se hemsidan för ytterligare information. I referensbiblioteket finns vår unika samling litteratur med fokus på aktuella och tidigare utställningar samt konstnärskap i samlingen.

ADRESS & KONTAKT

Magasin 3 Stockholm Konsthall, Frihamnsgatan 28, 115 56 Stockholm

Tel 08-545 680 40, www.magasin3.com

Buss 1 eller 76 till Frihamnen

Magasin 3 är en fristående kulturinstitution vars huvudmannaskap är den privatägda koncernen Proventus AB.

MAGASIN 3

HARD TO FIND. EASY TO LOVE.